

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.373/2025/6.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden a 2025. október 15. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A költségvetési csalás bűntette és más bűncselekmény miatt vádlott1 és társa ellen indult büntetőügyben a Kecskeméti Törvényszék 2024. május 10. napján kihirdetett 20.B.59/2022/98. számú ítéletének vádlott1 I. rendű vádlottra és a cégl jogi személyre vonatkozó részét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

vádlott1 I. rendű vádlottal szemben 133.119.346,- (százharminchárommillió-száztizenkilencezer-háromszáznegyvenhat) forint összegre elrendelt vagyonek Kobzást *mellőzi*.

A cégl jogi személlyel szemben kiszabott pénzbírság összegét 500.000,- (ötszázezer) forintra *enyhíti*.

A cégl-vel szemben 133.119.346,- (százharminchárommillió-száztizenkilencezer-háromszáznegyvenhat) forint erejéig *vagyonek Kobzást rendel el*.

Kötelezi vádlott1 I. rendű vádlottat, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költségből 1.756.933,- (egymillió-hétszázötvenhatezer-kilencszázharminchárom) forintot fizessen meg.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének vádlott1 I. rendű vádlottra és a cégl jogi személyre vonatkozó részét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy az I. rendű vádlott születési neve: születési név, nemzetiség személyazonosító igazolványának száma: szig.sz..

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság vádlott1 I. rendű vádlott bűnösségét költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (5) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §] állapította meg. Ezért az I. rendű vádlottat halmazati büntetésként 2 év szabadságvesztés büntetésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén az I. rendű vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 5.000,- forintban állapította meg. Az így kiszabott mindösszesen 1.000.000,- forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogház fokozatú szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni azzal, hogy amennyiben a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelik, a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön. Az I. rendű vádlottal szemben 133.119.346,- forint összegű vagyoneლkobzást rendelt el.

[2] A cég 1 (cégjegyzékszáma: cégjegyzékszám1, adószáma: adószám1, közösségi adószáma: közösségi adószám, székhelye: cím1 szám, vezető tisztségviselő: név, kézbesítési megbízottja: kézbesítési megbízott, a jogi személy érdekében eljáró meghatalmazott jogi képviselő: ügyvéd1 ügyvéd) jogi személlyel szemben 650.000,- forint összegű pénzbírságot szabott ki. A pénzbírságot meg nem fizetése esetén az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásról szóló törvény szabályai szerint kell behajtani. Az eljárás során lefoglalt bűnjelek lefoglalását megszüntette és megállapította, hogy azok az iratok részét képezik.

[3] vádlott1 I. rendű vádlottat kötelezte 800.205,- forint.

[4] Az elsőfokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

[5] Az ügyészség vádlott1 I. rendű vádlott terhére hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás kiszabása, a cég1 jogi személlyel szemben kiszabott pénzbírság súlyosítása;

vádlott1 I. rendű vádlott védője útján és az I. rendű vádlott védője elsődlegesen az I. rendű vádlott felmentése, másodlagosan a vele szemben kiszabott büntetés enyhítése;

a cég1 jogi személy érdekében eljáró ügyvéd a felelősség megállapításának mellőzése, illetve a pénzbírság kiszabásának mellőzése érdekében.

[6] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.254/2022/15. számú átiratában az ügyészség által bejelentett fellebbezést módosítással tartotta fenn:

[7] Az I. rendű vádlott terhére bejelentett fellebbezésnek a pénzbüntetés súlyosítására irányuló részét mellőzte, egyebekben az ügyészség által bejelentett fellebbezést változatlan tartalommal, annak indokaival egyezően fenntartotta. Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése és (10) bekezdése alapján, az azt megelőző bírósági eljárással együtt, teljeskörűen bírálja felül. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság hiánytalan tényállást állapított meg, az megfelel az iratok tartalmának. A bizonyítási eljárást teljeskörűen lefolytatta, a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összehátasukban is kellő részletességgel értékelte. A főügyészség álláspontja szerint az I. rendű

vádlott felmentését célzó védelmi fellebbezések kizárólag az elsőfokú bíróság bizonyíték mérlegelő tevékenységét támadják, amelyre megalapozott tényállás esetében nincs törvényes lehetőség. Az elsőfokú bíróság helyesen következtetett az I. rendű vádlott bűnösségére és cselekménye minősítése is mindenben törvényes. Helyesen állapította meg, hogy az elbíráláskori Btk. szabályai a vádlott esetében nem eredményezhetik a cselekmények enyhébb megítélését, ezért az elkövetéskori Btk.-t kell alkalmazni. Az alkalmazandó jogszabállyal összefüggésben indítványozta az indokolás kiegészítését azzal, hogy a Btk. 2. §-án alapuló vizsgálatot a jogi személlyel szemben alkalmazható törvényi rendelkezések vonatkozásában is el kell végezni. Ezen vizsgálat alapján a jogi személlyel szemben alkalmazható jogkövetkezmények az elbíráláskor hatályos törvény szerint nem enyhébbek, így a pénzbírság kiszabására is az elkövetéskori jogszabályi rendelkezéseket kell alkalmazni. A vádhatóság a bűnösségi körülmények kiegészítése és helyesbítése mellett akként foglalt állást, hogy az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlottal szemben aránytalanul enyhe büntetést szabott ki, amikor az enyhítő szakaszt teljeskörűen kimerítette. Az I. rendű vádlottal szemben lényegesen hosszabb tartamú, de a törvényi minimumot el nem érő szabadságvesztés büntetés szükséges és ez esetben a felfüggesztés törvényben kizárt. Az I. rendű vádlott méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen, ezért azoktól őt el kell tiltani. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. rendű vádlottat pénzbüntetésre is ítélte. Hivatkozott arra a főügyészség, hogy az I. rendű vádlott volt az egyedüli vezető tisztségviselője a cég1-nek, ő irányította a céget, a pénzügyi tranzakciókat. Ezért megalapozott következtetés vonható le arra, hogy a bűnös vagyon kizárólag az I. rendű vádlotthoz került. Ekként pedig nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor vele szemben a vagyoni hátrány összegéig vagyoneklobzást rendelt el. A cég1-vel szemben kiszabott pénzbírság a törvényi minimumot alig meghaladó összegben történő megállapítása aránytalanul enyhe, ezért annak súlyosítása indokolt.

[8] Összességében a fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet akként változtassa meg, hogy az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzze, az I. rendű vádlottat közügyektől eltiltásra is ítélje, a cég1 jogi személlyel szemben kiszabott pénzbírság összegét súlyosítsa, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű vádlott, valamint a cég1 jogi személy vonatkozásában hagyja helyben.

[9] vádlott1 I. rendű vádlott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában – amelyet a nyilvános ülésen is fenntartott – a fellebbezését az enyhítésre irányuló indítvány körében tartotta fenn. Elsődlegesen az I. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését, másodlagosan annak helybenhagyását indítványozta. Hivatkozott arra, hogy a vagyoneklobzás törvényi feltétel hiányában nem rendelhető el, ezért annak mellőzésére tett indítványt. A büntetés kiszabása körében nyomatékos enyhítő körülményként indítványozta értékelni a bűncselekmények elkövetése óta eltelt, csaknem 12 éves időmúlást és azt, hogy a vádlott négy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Hivatkozott arra, hogy az I. rendű vádlott lakókörnyezetében köztisztviselőként áll, társadalmilag aktív, jótékonykodik, civil szervezeteket támogat, mezőgazdasági témakörben oktatási tevékenységet végez, korábban soha nem volt büntetve, ellene azóta sem indult büntetőeljárás. A védő álláspontja szerint az elsőfokú bírósági eljárásban nem merült fel bizonyíték arra vonatkozóan, hogy az I. rendű vádlott szerzett-e vagy ha igen, milyen mértékben szerzett vagyont a bűncselekmény elkövetése során. Ezért vele szemben a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltételek nem állnak fenn, vagyoneklobzás nem rendelhető el. Hivatkozott arra, hogy az I. rendű vádlott gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól való eltiltása nem kötelező törvényi rendelkezés, amelynek alkalmazása az I. rendű vádlott esetében nem indokolt. A büntetés enyhítése körében indítványozta, hogy az ítéltábla az I. rendű vádlottat előzetes mentesítésben részesítse.

[10] Az I. rendű vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen csatlakozott a védőjéhez, a felmentés érdekében bejelentett fellebbezést visszavonva kizárólag a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[11] A cég1 jogi személy érdekében eljáró ügyvéd a fellebbezésének írásbeli indokolásában – amelyet a nyilvános ülésen is fenntartott – a kiszabott 650.000,- forint pénzbírság mellőzését indítványozta. Hivatkozott arra, hogy a Jszbt. 3. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján a jogi személlyel szemben az intézkedés csak alkalmazható, az nem kötelező jellegű, ezért az időmúlásra, mint objektív körülményre figyelemmel a jogi személlyel szemben pénzbírság kiszabása nem indokolt.

[12] vádlott5 V. rendű vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, így az V. rendű vádlott vonatkozásában a nyilvános ülés megtartásának akadálya volt. Mindezekre figyelemmel az ítéletábra Bf.I.373/2025/6/I. számú végzésével az V. rendű vádlott vonatkozásában folyamatban lévő büntetőeljárást jelen üggyől elkülönítette és az elsőfokú bíróság ítéletét kizárólag vádlott1 I. rendű vádlott és a cég1 jogi személy vonatkozásában bírálta felül.

[13] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet vádlott1 I. rendű vádlottra vonatkozó részét a Be. 590. § (1), (2), (5) és (7) bekezdése alapján, az azt megelőző bírósági eljárással együtt, teljeskörűen bírálta felül, annak ellenére, hogy az I. rendű vádlott és védője az általuk bejelentett fellebbezést módosították és kizárólag a kiszabott büntetés enyhítése érdekében tartották fenn.

[14] Ugyanakkor az V. rendű vádlott és védője által bejelentett fellebbezés felmentésre irányult, annak tartalma az eljárás során eddig nem módosult. Az V. rendű vádlott vonatkozásában pedig a büntetőeljárás elkülönítése kizárólag ügyviteli jellegű intézkedés. Az elkülönítés a vádlottakkal szemben folyamatban lévő büntetőügyet érdemben nem bontja szét, az továbbra is egy ügy marad. Az eljárás egységes, hiszen az azonos vád alapján folyik. Ezért az V. rendű vádlott által bejelentett, felmentésre irányuló fellebbezés folytán a teljeskörű felülbírálat – az elkülönítés ellenére – az I. rendű vádlottra is kiterjed a Be. 590. § (10) bekezdése alapján.

[15] A cég1 eljárás alá vont jog személy kapcsán a felülbírálat terjedelmét a Jszbt. 20. § (1) és (2) bekezdései határozták meg.

[16] A felülbírálat során az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[17] Helyesbítette az ítéletábra az elsőfokú ítélet [9] bekezdését azzal, hogy az I. rendű vádlott személyi körülményeire vonatkozó adatok nem képezik a tényállását részét. Ezért az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a [13] bekezdéstől kezdődik.

[18] Az I. rendű vádlott személyi körülményei körében rögzítette, hogy nemzetiség2 anyanyelvű.

[19] A cég1 vezető tisztségviselője vádlott1 I. rendű vádlott volt 2012. július 11. napjától, azaz a cég megalapításától 2022. március 11. napjáig.

[20] Mellőzte az ítéletábra az elsőfokú ítélet [16] bekezdéséből az cég2 cégnevéből a „kényszertörlesztés alatt”, míg a [18] bekezdésben cég3 nevéből a „felszámolás alatt” megjelölést. Az elsőfokú ítélet ugyanis helyesen tartalmazta, hogy mind a két céget a cégnyilvántartásból már törölték, így ezen kitételek megjelölése szükségtelen.

[21] Mellőzte a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet [24]-[27] bekezdését, tekintettel arra, hogy az szükségtelen tényállásbeli ismertetéseket tartalmazott.

[22] Mellőzte továbbá a [73] és [75] bekezdéseket, figyelemmel arra, hogy az a jelen ügyben nem érintett vádlottak vonatkozásában rögzített tényeket, amelyeknek ezen ügyben relevanciája nincs.

[23] Egyebekben az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmának a tényállás mindenben megfelelt, amelyre figyelemmel az megalapozott, ezért a másodfokú bíróság a felülbírálat alapjául elfogadta.

[24] A bizonyítékokat a törvényszék kellő alapossággal, körültekintően megvizsgálta és részletesen, az iratok tartalmával egyezően adott indokolást a tekintetben, hogy mely bizonyítékokra figyelemmel vetette el az I. rendű vádlott büntetőjogi felelősségét tagadó védekezését. Az ügyben jogerősen elítélt bűntársak, valamint az okirati bizonyítékok, illetőleg az V. vádlott nyomozati eljárás során tett tanúvallomásában rögzítettek kétséget kizáróan megalapozzák az I. rendű vádlott büntetőjogi felelősségét.

[25] A számlázási láncolatban résztvevő gazdasági társaságok között megkötött szerződések, kiállított számlák, a teljesítési igazolások, valamint a banki ügyletek alapbizonylatai alapján kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a tényleges jogügylet az külföldi cég gazdasági társaság, valamint a cég1 között közvetlenül jött létre. Az külföldi cég, az cég 2 és a cég3, valamint a cég3 és a cég1 között kiállított számlák fiktívek és kizárólag azt a célt szolgálták, hogy ezek adótartalmát jogosulatlanul levonásba helyezték és ezzel az áfa fizetési kötelezettséget csökkentették.

[26] Mindezt erősítette az az elsőfokú bíróság által megállapított azon tény is, hogy a külföldi cég által meghatározott árat bruttósították fel a köztes gazdasági társaságok – az cég 2 és a cég3 –, amelyek így 21,26%-kal kisebb nettó értéken értékesítették tovább a beszerzett szójadarát. Ezen továbbértékesítési ár az ésszerű és felelős gazdálkodás elvével teljes mértékben ellentétes.

[27] A fenti bizonyítékok alapján nem kétséges az I. rendű vádlott cselekményének bűnös volta.

[28] Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helyesen következtetett az I. rendű vádlott bűnösségére és cselekményeit is a törvénynek megfelelően minősítette. Az elsőfokú bíróság e körben kifejtett indokolását az ítéltábla annak szükségtelen megismétlése nélkül, mindenben osztotta.

[29] A büntetés kiszabása során értékelhető tényeket az elsőfokú bíróság többségében helyesen állapította meg. Az ítéltábla további enyhítő körülményként vette figyelembe, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala óta további több mint egy év eltelt, illetőleg azt, hogy az I. rendű vádlott az általa elkövetett bűncselekményeket megbánta.

További súlyosító körülményként értékelte, hogy a költségvetést károsító bűncselekmény kétszeresen minősült, emellett az I. rendű vádlott a bűncselekményekben kezdeményező és vezető szerepet játszott.

[30] Mellőzte az ítéltábla az enyhítő körülmények köréből az eljárás elhúzódásának értékelését. A 2/2017. (II. 10.) AB határozat alapján az eljárás elhúzódása akkor értékelhető a terhelt javára a büntetés kiszabása során, ha a büntetőügyben eljáró hatóságok részéről inaktivitás állapítható meg. Az inaktivitás akkor merül fel, ha legalább hat hónapig nem történik a büntetőügy előbbre vitelét célzó intézkedés a hatóságok részéről. Jelen ügyben ugyanakkor ilyen tény nem volt megállapítható. E helyett az ítéltábla azt értékelte enyhítő körülményként, hogy az alapos gyanú közlése óta az I. rendű vádlott hosszú ideje áll büntetőeljárás hatálya alatt.

[31] Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés az I. rendű vádlott esetében törvényes, a helyesbített és kiegészített büntetékiszabási körülmények mellett is megfelel a

Btk. 79. §-a szerinti büntetési céloknak és – bár arra az elsőfokú bíróság nem hivatkozott – a Btk. 80. § (1) bekezdésében írt büntetéskiszabási elveknek is.

[32] Nem vitásan a költségvetést károsító bűncselekmények elkövetése során alkalmazott büntetéskiszabási gyakorlattól eltér az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama és a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztése is. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor a büntetés kiszabása során helyesen értékelte azt a tényt, hogy a bűncselekmények elkövetése óta több mint tíz év eltelt. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget a kiszabott szabadságvesztés lényeges súlyosítására.

[33] Az I. rendű vádlottal szemben kiszabott kettő év szabadságvesztés további enyhítésére törvényes lehetőség nincs, ugyanis az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés tartamát a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjában írt enyhítő rendelkezés teljes kimerítésével határozta meg. Ezért a vádlottal szemben enyhébb szabadságvesztés nem szabható ki. Az ítéltábla nem látott lehetőséget a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének enyhítésére, ugyanis az a büntetési célokat nem szolgálja, a kiszabott joghátrányt súlytalanná tenné.

[34] Az I. rendű vádlottal szemben a pénzbüntetés és a foglalkozástól eltiltás alkalmazása törvényes volt, az a büntetési célokkal arányos mértékben és tartamban került megállapításra. Ebből adódóan annak mellőzésére vagy enyhítésére az ítéltábla nem látott lehetőséget.

[35] Az I. rendű vádlottal szemben alkalmazott vagyonek Kobzás vonatkozásában az ítéltábla osztotta a védő által hivatkozottakat. A Btk. 74. § (1) bekezdése alapján vagyonek Kobzást kell elrendelni arra, a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonna, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. A (2) bekezdés rendelkezése alapján, ha gazdálkodó szervezet gazdagodott ilyen vagyonnal, a vagyonek Kobzást a gazdálkodó szervezettel szemben kell elrendelni.

[36] Az elsőfokú ítélet tényállásának [72] bekezdésében rögzítettek szerint a cég1 képviselőjeként vádlottl I. rendű vádlott beállította a kft. könyvelésébe a cég3-tól származó fiktív számlákat. Ezen számlák áfa tartalmát jogosulatlanul levonásba helyezték és ezzel mindösszesen 133.119.346,- forint vagyoni hátrányt okozott a kft. a központi költségvetésnek. Mindezek alapján az állapítható meg, hogy ezen be nem fizetett áfa a cég1-nél jelentkezett vagyoni előnyként. Az elsőfokú bíróság nem állapított meg tényállást és a bizonyítási eljárás során nem is merült fel adat arra vonatkozóan, hogy ezt a bűnös vagyont az I. rendű vádlott a gazdasági társaságból „kivette” volna. Mindezekre figyelemmel a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján az I. rendű vádlottal szemben a vagyonek Kobzás elrendelésének törvényes alapja nem állapítható meg, ezért az I. rendű vádlottal szemben a vagyonek Kobzás elrendelését az ítéltábla mellőzte.

[37] Ugyanakkor a Btk. 74. § (2) bekezdése értelmében a cég1 vonatkozásában a vagyonek Kobzást 133.119.346,- forintra elrendelte, tekintettel arra, hogy a bűnös vagyonnal az elsőfokú ítéleti tényállás alapján a gazdasági társaság gazdagodott.

[38] A cég1, mint jogi személy vonatkozásában az ítéltábla kiegészítette az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolását, osztva a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakat. A 2001. évi CIV. törvény a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről I. Fejezete anyagi jogi, míg II. Fejezete eljárásjogi rendelkezéseket tartalmaz. A pénzbírság kiszabásának alapja a Jszbt. 6. § (1) bekezdése, amely anyagi jogi rendelkezés, ezért a Btk. 2. §-ában írtakat a jogi személy esetében alkalmazható jogszabálynál is vizsgálni kell. Az elsőfokú bíróság e körben helyesen alkalmazta az elkövetéskor hatályos törvényt, figyelemmel arra, hogy az elbíráláskor hatályos jogszabály értelmében a pénzbírság mértéke legalább 780.000,- forint, míg az elkövetéskor hatályos törvény értelmében ezen összeg

500.000,- forint volt. Tekintettel arra, hogy a jogi személlyel szemben minimálisan kiszabandó pénzbírság összege emelkedett, erre figyelemmel a cég 1-t érintően is az elkövetéskori törvény alkalmazásának van helye.

[39] Tévedett ugyanakkor az elsőfokú bíróság, amikor az ítélete [283] bekezdésében azt rögzítette, hogy a pénzbírság legkisebb összege 650.000,- forint. A fentiekben kifejtettek alapján ez 500.000,- forint volt. Az ítéltábla álláspontja szerint nincs ok a pénzbírság törvényi minimumnál magasabb összegben történő megállapítására. Ugyanakkor annak sem volt indoka, hogy a kiszabott pénzbírságot mellőzze, tekintettel arra, hogy a bűncselekmény elkövetésére hosszabb időn keresztül és különösen nagy vagyoni hátrányt okozva került sor. Mindezek alapján az ítéltábla kizárólag a pénzbírság enyhítésére látott lehetőséget.

[40] Az elsőfokú bíróság az ítélete [287], [288] bekezdésében a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést akként indokolta, hogy a vádlottak között a felmerülés arányában osztotta meg a bűnügyi költséget, ugyanakkor az arányosítás mértéke nem volt megállapítható. Az elsőfokú eljárás során felmerült 1.756.933,- forint bűnügyi költség az I. és az V. rendű vádlottat egyetemlegesen terhelné. Figyelemmel arra, hogy az V. rendű vádlott vonatkozásában jelenleg az elkülönítés okán nem lehet rendelkezést hozni, ezért az ítéltábla az I. rendű vádlottat kötelezte ezen bűnügyi költség megfizetésére. Amennyiben a büntetőeljárás az V. rendű vádlott vonatkozásában is jogerősen befejeződik, külön eljárásban lehet az egyetemleges kötelezés megállapítását kezdeményezni (Szegedi Ítéltábla Bf.I.587/2021/7.).

[41] Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[42] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a bejelentett fellebbezéseket részben alaposnak találta és az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint az I. rendű vádlott és a Jszbt. 21. § (1) bekezdése folytán a cég1 jogi személy vonatkozásában megváltoztatta, egyebekben azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[43] Megállapította az I. rendű vádlott születési nevét és személyazonosító okmányának számát a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontja és a Be. 184. § (2) bekezdés a) és e) pontja alapján.

[44] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2025. október 15.

Dr. Joó Attila
a tanács elnöke

Dr. Gyuris Patrícia
előadó bíró

Dr. Katona Dorottya
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.373/2025/6. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 20.B.59/2022/98. számú ítéletének vádlott1 I. rendű vádlottra és a cég1 jogi személyre vonatkozó, jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős.

Szeged, 2025. október 15.

Dr. Joó Attila
a tanács elnöke